

at faa en for Rigsdagen virkelig bindende Bestemmelse om, at det paagældende Fløjfort skal have Karakteren af ikke at være andet end et Fløjfort og ikke paa nogen Maade skal komme til at indgaa i den nu bestaaende Landbefæstning. Dette er blevet taget os meget ilde op, og da navnlig af Højres Ordfører, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), som udtalte i Aftes, at det skulde blive husket os Socialdemokrater, at vi lagde Højre eller Forsvarsvennerne alle mulige Hindringer i Vejen for at faa dette Fløjfort givet en Form og en Udstrækning, saa det kunde tjene ogsaa til at danne et Led i Landbefæstningen, og han truede os Socialdemokrater med, at Vælgerne skulde komme til at tale med os om det paa alvorlig Maade. Denne Udtalelse af Højres Ordfører, der blev fremsat i en meget indigneret Form, er karakteristisk for den politiske Moral, der er ved at brede sig i vort Folk og da navnlig hos de Mænd, som ere Partiernes Førere. Hvis det nu var saaledes, at Socialdemokraternes Stilling til de militære Spørgsmaal havde været uklar, at vi havde haft et uklart Forslag, uklare Standpunkter, at vi overhovedet havde indladt os paa at drøfte Enkeltheder, var gaaede med til at ændre Enkeltheder i de umulige Forslag, der her ligge paa Tingets Bord, kunde Sagen have været en noget anden. Men Forholdet er jo imidlertid det, at Socialdemokraterne fra første Færd have vist sig ubetinget at være mod det Grundlag, hvorpaa den Forsvarsordning er bygget, vi nu skulle til at vedtage. Vi Socialdemokrater have ikke noget imod, at Højres Mænd komme ud paa Møderne til vore Vælgere, vi have ikke paa noget Tidspunkt overfor vore Vælgere gjort Forsøg paa at stikke noget under Stolen. Vort Standpunkt er klart, vor Stilling er klar: vi ere mod alt Militærvæsen og ville vedblive at være det, først og fremmest af den Grund, at det er umuligt her i vort Land at skabe et Militærvæsen, der betyder noget for vort Lands Selvstændighed. Nej, den eneste Grund, Højres Ordfører kunde have til at bevare Uklarheden om det omtalte Fort, er, at saa længe Uklarheden varer, er der en Mulighed for, at den nuværende Forsvarsminister — eller en fremtidig Forsvarsminister — kan omdanne det til et Led i Landbefæstningen. Det er altsaa Spørgsmaalet, hvem der skal snydes, enten „de 27“ eller Højre... (Zahle: Det bliver „de 27“!) Det bliver det formodentlig nok, som det ærede Medlem for Ringsted nu siger. Men

„de 27“ burde saa i Tide tage deres Forholdsregler og sørge for, at der ikke blev Mulighed for, at de kunde blive snydte.

Men var det ærede Medlem fra Frederiksværks (Parkov) Angreb overfor os karakteristiske, er den Stilling, Højre indtager overfor „de 27“, ogsaa i højeste Grad karakteristisk for den Demoralisation, der breder sig indenfor de politiske Partier. Højre fremsætter Gang paa Gang de voldsomste Angreb mod „de 27“, fordi de ikke ville forlade den sidste Skanse, de have at staa paa, saa de formelt kunne kalde sig Venstremænd endnu. En af de Mænd her i Salen, der stærkest have taget til Orde mod „de 27“, var det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der talte i Gaar, og hans Ord maa jo opfattes som Udtryk for den Stemning, der raader i hele Højre, saa meget mere som Højres Ordfører (Ellinger) umiddelbart efter gav Udtalelsen sin fulde Tilslutning. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse kort citere Brudstykker af de Udtalelser, der blev fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds. Han sagde, at det var i Grunden ganske urimeligt, at man skulde tale om, at man ikke kunde komme udenom „de 27“, thi man kunde akkurat med samme Ret sige, at man heller ikke kunde komme udenom „de 21“ eller om de 2 11-Mands-Grupper. Han var meget indigneret over „de 27“, fordi de indtøg det Standpunkt, at de vilde blive staaende paa det, som havde været Venstres Krav i alle de Aar, der overhovedet har været noget Venstre her i Landet, at København ikke skulde befæstes mod Landsiden. Det har for Resten ogsaa været Venstres Krav tidligere, at den ikke skulde befæstes mod Søsiden. Saa udtalte det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds: „Men hvad er det saa, der skiller her, og hvad er det, som ligger bagved dette, at man ikke kan komme udenom „de 27“? Bagved dette ligger noget, i Sammenligning med hvilket det gamle Højres Provisorium fuldstændig blegner“. Det er jo en meget voldsom Anklage fra Højres Side mod det Parti, som de nu skulle slutte Forlig med, og det forekommer mig, at det maa være med underlige Følelser, at gamle Venstremænd nu indgaa Forlig med det Højre, der paa den Maade tiltaler dem og truer dem til at forlade den sidste Skanse, de have at staa paa af Venstres gamle Standpunkt.

Saa siger det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds videre, at Højres Provisorium var af en mild Beskaffenhed.